

Bilag 6.

ARBEJDERBEVÆGELSENS ERHVERVSRÅD

København, den 24. juni 1965.

Vedrørende § 23, stk. 2, i forslag til lov om almindelig omsætningsafgift.

I § 23, stk. 2, i det den 12. maj d. å. af finansministeren fremsatte forslag til lov om almindelig omsætningsafgift er indeholdt en bestemmelse, hvorefter statskassen er privilegeret fordringshaver for de i loven omhandlede afgifter i overensstemmelse med konkurslovens § 33, 2 c.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd er af den opfattelse, at statskassens privilegerede status i tilfælde af afgiftspligtige virksomheders betalingsstandsning vil kunne få urimelige virkninger over for lønmodtagerne.

Med det i lovforslaget indeholdte privilegium vil statens afgiftskrav over for de afgiftspligtige virksomheder, der rammes af betalingsstandsning, konkurrere på lige fod med bl. a. lønmodtagernes krav på løn og feriegodtgørelse eller tilsvarende vederlagskrav, og dette kan efter vor opfattelse virke så belastende, at den privilegerede status, lønmodtagerne for øjeblikket har i betalingsstandsningssituationer, i væsentlig grad udhules.

Dette skyldes for det første, at de privilegerede krav, statskassen vil kunne rejse i den nævnte situation, efter forslaget vil blive meget væsentligt forøget. Under de nuværende forhold vil statens krav på selskabsskatter og personlige skatter normalt være forholdsvis beskedne, da det vil dreje sig om virksomheder, der over en årrække har haft dårlige indtjeningsforhold. Med indførelse af merværdiafgiften vil kravene derimod kunne løbe op i meget store beløb, der bliver lagt oven i de beløb i form af personlige skatter, selskabsskatter, toldafgifter m. v., hvor staten allerede er privilegeret fordringshaver.

For det andet vil den nuværende praksis ved betalingsstandsning, hvorefter man så

hurtigt som muligt ved skifteretterne og blandt likvidatorerne har søgt at foretage en udlodning til lønmodtagerne, når der var etableret den fornødne oversigt over boets status, næppe fremover kunne gennemføres. De respektive skifteretter og likvidatorer må nemlig forvente en række komplicerede problemer, når statskassen optræder som privilegeret fordringshaver både ved merværdiafgift, personlige skatter, selskabsskatter, toldafgifter m. v.

Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund har tidligere henvendt sig til myndighederne i forbindelse med tilsvarende problemer i lov nr. 211 af 16. juni 1962, men henvendelsen blev imødegået med den begrundelse, at disse mere principielle spørgsmål ikke burde afgøres i de separate afgiftslove, men burde afvente en generel løsning i forbindelse med konkurslovens endelige revision.

Da lov om almindelig omsætningsafgift må forventes — som tidligere anført — at få en for lønmodtagerne i betalingsstandsningssituationer særdeles belastende virkning, og da udvalget til revision af konkursloven næppe kan afslutte det pålagte arbejde inden for en overskuelig årrække, er det erhvervsrådets opfattelse, at den tidligere givne begrundelse for vægring ved at følge Handels- og Kontorfunktionærernes Forbunds henstilling ikke kan være holdbar og i hvert fald ikke tilfredsstillende set fra lønmodtagernes synspunkt. Erhvervsrådet ser derfor ingen principiel hindring for, at der i en så vidtrækkende afgiftslov, som den her omhandlede, allerede nu tages stilling til lønmodtagernes status fremfor, at lønmodtagerne i en betydelig årrække skal kunne blive stillet i en meget vanskelig